

РЕШЕНИЕ

№ 8403

гр. София, 30.12.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 20.09.2019 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Татяна Жилова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **2575** по описа за **2019** година докладвано от съдия Боряна Петкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на С. В. С. от [населено място], срещу РЕШЕНИЕ №2660 от 07.01.2019г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД (СРС), Наказателно отделение, 135^{-ти} състав, по н.а.х. дело №19135/2018г.

Касаторът претендира за неправилност на обжалвания съдебен акт като постановен в противоречие с материалния закон. Намира за неправилен извода на първостепенния съд, че при конфликт между правото на мирен протест и правата и законните интереси на другите граждани, последните винаги взимат превес. Счита, че с налагането на глоба за действията, с които е създал краткотрайни пречки за движението, се нарушава правото му на мирна демонстрация, установено в чл. 11 от Европейска конвенция за защита правата на човека и основните свободи /ЕКЗПЧОС/. Моли съда да отмени обжалваното съдебно решение и вместо него по същество на спора да отмени и Наказателно постановление (НП) №18-4332-019920/12.10.2018г., издадено от началник група, Отдел „Пътна полиция“ към Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР).

Ответникът - СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ (СДВР), Отдел „Пътна полиция“, редовно уведомен за образуваното касационно производство,

не се представлява по делото и не изразява становище по жалбата.

Прокуратурата на РБългария, представлявана от прокурор К. от Софийска градска прокуратура (СП), дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл.218, ал.2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл.211 АПК и е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, а разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С НП №18-4332-019920/12.10.2018г. на касатора С. В. С. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 20 (двадесет) лева, на основание чл.185 от ЗДвП, за това, че на 17.09.2018г. около 19.00 часа в [населено място] на [улица], пред сградата на Съдебната палата, с действията си като пешеходец, а именно застава пред трамвайната мотрисица №4 с рег. №2055 и причинява закъснения на пътните превозни средства /ППС/ от редовните линии на градския транспорт, създава пречки за движението, с което е нарушил разпоредбата на чл. 5, ал. 1, т.1 от ЗДвП.

С процесния съдебен акт е ПОТВЪРДЕНО НП №18-4332-019920/12.10.2018г.

За да постанови този правен резултат първостепенният съд е събрал относими писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел следното: НП е издадено от компетентен административнонаказващ орган по смисъла на чл.47, ал.2 ЗАНН и въз основа на редовно съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН), който е бил предявен на нарушителя. При издаване на АУАН не са били допуснати съществени процесуални нарушения, които да компрометират отразените в него фактически констатации. Както в АУАН, така и в оспореното НП достатъчно ясно и недвусмислено е описано нарушението и обстоятелствата, при които е извършено. Въз основа на събраните доказателства първостепенният съд е приел, че касаторът С. е извършил вмененото му нарушение на чл.5, ал.1, т.1 ЗДвП.

Тези изводи се споделят изцяло от настоящия решаващ състав.

Пред касационната инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл.219, ал.1 АПК, поради което и на основание чл.220 АПК се приемат за доказани фактите, така, както са установени от СПС, 135^{-ти} с-в.

С разпоредбата на чл.5, ал.1, т.1 от ЗДвП е въведена императивна забрана за всеки участник в движението по пътищата да създава с поведението си опасности и пречки за движението, да поставя в опасност живота и здравето на хората и да причинява имуществени вреди. Съгласно приложимата норма на чл.185 ЗДвП, за нарушение на закона и на издадените въз основа на него нормативни актове, за което не е предвидено друго наказание, виновните се наказват с глоба 20 лв.

Настоящата инстанция изцяло споделя извода на районния съд, че санкционираното деяние е доказано от обективна страна. Както е приел и първостепенният съд, на 17.09.2018г., около 19.00 часа в [населено място] на [улица], пред сградата на Съдебната палата касаторът С., с действията си като пешеходец е създал пречки за движението, като е застанал пред трамвайната мотрисица №4 с рег. №2055 и е причинил закъснения с около 30 минути на пътните превозни средства от редовните линии на градския транспорт. В резултат на тези си действия, касаторът е създал опасност и пречки за движението на пътните превозни средства от масовия градски транспорт. Следователно безспорно се установява, че касаторът е извършил

процесното нарушение.

Настоящият съдебен състав възприема като правилен извода на районния съд, че при съставяне на акта и издаване на обжалваното наказателно постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения, опорочаващи административно-наказателното производство и обуславящи отмяна на наказателното постановление. Както в АУАН, така и в НП е налице конкретно описание на констатираното нарушение и относимите обстоятелства, при които е било извършено. Налице е съответствие между словесното описание на нарушението и правната му квалификация.

Неоснователни са доводите на касатора, че наложената с НП санкция, представлява намеса в упражняването на правото му на свобода на мирните събрания, която не е била предвидена в закона по см. на т.2 на чл. 11 от Конвенцията. Съгласно чл. 11 ЕКЗПЧОС, всеки има право на свобода на мирни събрания и на свободно сдружаване, включително правото да образува и членува в професионални съюзи за защита на своите интереси. Съгласно чл. 3 от Закона за събранията, митингите и манифестациите, на събранията, митингите и манифестациите гражданите изразяват мнения, възгледи и становища по въпроси от политически, икономически, социален, културен или друг характер чрез слово, плакати, макети и по друг подходящ начин. Упражняването на тези права не подлежи на никакви други ограничения освен на тези, предвидени в закона и необходими в едно демократично общество, в интерес на националната или обществената сигурност, за предотвратяване на безредици или престъпления, за защитата на здравето и морала или на правата и свободите на другите.

От тълкуването на разпоредбата на чл.11, ал. 1 ЕКЗПЧОС, във връзка с разпоредбата на ал. 2 следва, че правото на свободно изразяване на мнение и правото на мирен протест е допустимо единствено, когато не е насочено срещу националната или обществената сигурност, не предизвиква безредици или престъпления, не е насочено срещу здравето и морала или на правата и свободите на другите. В случая безспорно е установено, че с действията си, а именно като е застанал пред трамвайната мотриса №4 с рег. №2055 и е причинил закъснения с около 30 минути на пътните превозни средства от редовните линии на градския транспорт, касаторът е създал условия за нарушаване на обществения ред. В жалбата си пред настоящата инстанция касаторът сам посочва, че е „създаден почти неизбежен конфликт между гражданите, участващи в мирната демонстрация и софийски градски транспорт, чийто път минава в непосредствена близост до демонстрацията“. Налице са релевантни факти и обстоятелства, сочещи наличието на реална застрашеност на конституционния и обществения ред. Това е достатъчно да се приеме, че е налице законосъобразна намеса на административния орган в правото на жалбоподателя по чл. 11 от Конвенцията.

По изложените доводи настоящият касационен състав приема, че първостепенният съд е постановил валидно, допустимо и правилно решение, в съответствие с материалния закон и без да е допуснато съществено нарушение на процесуалните норми, което да съставлява отменително основание.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 АПК във вр. с чл.63, ал.1 ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, III^{ти} касационен състав,

РЕШИ

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ №2660 от 07.01.2019г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН
СЪД, Наказателно отделение, 135^{-ти} състав, по н.а.х. дело №19135/2018г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.